

2. Jos näin on, saako vastaanottavan viranomaisen lisäksi myös lähettävä viranomainen esittää tällaisen vastalauseen?
3. Jos näin on, saako vastaanottava viranomainen käyttää sen arvioinnissa, tapahtuuko suunniteltu jätteiden hyödyntäminen vastaanottopaikkakunnalla terveydensuojelun ja ympäristön kannalta turvallisesti, perusteena lähettävävaltiossa voimassa olevia standardeja myös silloin, jos ne ovat vastaanottovaltiossa voimassa olevia standardeja tiukempia?
4. Voidaanko asetuksen N:o 259/93 7 artiklan 4 kohdan a alakohdan toisen luetelmakohdan nojalla esittää hyödynnettäväksi tarkoitettujen jätteiden siirtoa vastaan vastalause sillä perusteella, että suunnitellulla jätteiden hyödyntämisellä rikotaan ympäristönsuojelua, yleistä järjestystä ja turvallisuutta ja terveydensuojelua koskevia kansallisia säännöksiä?
5. Jos näin on, voiko lähettävä viranomainen esittää sellaisen vastalauseen sillä perusteella, että jätteiden hyödyntämisellä rikotaan lähetyspaikkakunnalla voimassa olevia kansallisia säännöksiä?

Verwaltungsgerichts Mindenin 26.7.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Edeltraud Elsner-Lakeberg vastaan Land Nordrhein-Westfalen

(Asia C-285/02)

(2002/C 247/07)

Verwaltungsgerichts Minden on pyytänyt 26.7.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 2.8.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Edeltraud Elsner-Lakeberg vastaan Land Nordrhein-Westfalen seuraavaan kysymykseen:

Soveltuuko se, osa-aikatyötä tekeville – samoin kuin koko-aikatyötä tekeville – virkasuhteessa oleville naispuolisille ja miespuolisille opettajille ei makseta Nordrhein-Westfalenin osavaltiossa korvausta lisätyöstä, jos lisätyö ei ylitä kolmea opetustuntia kalenterikuukaudessa, yhteen EY 141 artiklan ja miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 10 päivänä helmikuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/117/ETY (1) kanssa?

(1) EYVL L 45, s. 19.

Tribunale di Treviso, Sezione 1, 26.1.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Società Bellio F.lli Srl vastaan Prefettura di Treviso

(Asia C-286/02)

(2002/C 247/08)

Tribunale di Treviso, Sezione 1, on pyytänyt 26.1.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 5.8.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Società Bellio F.lli Srl vastaan Prefettura di Treviso seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko neuvoston päätöksen 2000/766/EY (1) (EYVL L 306, 7.12.2000, s. 32) 2 artiklan 2 kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa ja komission päätöksen 2001/9/EY (2) (EYVL L 2, 5.1.2001, s. 32) 1 artiklan 1 kohtaa yhdessä niiden perustana olevien muiden yhteisön oikeussääntöjen kanssa tulkittava siten, että muille eläimille kuin märehitijöille tarkoitettun rehun valmistukseen tarkoitettun kalajauhon voidaan oikeudellisesti tai aineellisesti sallia sisältävän siihen tahattomasti joutuneita määräysten vastaisia tai kiellettyjä aineita ja täten katsoa, että toimijalla on oikeus vedota kohtuullisen sietämisvelvollisuuden periaatteeseen.
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko suhteellisuusperiaatteen ja varovaisuusperiaatteen sekä niiden yhteisön säännösten mukaan, joita sovelletaan maatalouselintarviketuotteiden tahatonta kontaminaatiota koskevilla aloilla, joilla vastaavat sietämisrajat on annettu, katsottava, että muiden eläinten kuin märehitijöiden rehun valmistukseen tarkoitettussa kalajauhossa todettun tahattoman kontaminaation, joka sisältää 0,1 prosenttia ja joka tapauksessa enintään 0,5 prosenttia nisäkäiden luusiruja, nojalla on perusteltua määrätä niinkin ankara seuraamus kuin kaiken kyseisen kalajauhon hävittäminen?
- 3) Jos minkäänlainen sietäminen ei ole mahdollista silloin kun kyse on edellisissä kysymyksissä tarkoitettujen aineiden esiintymisestä, onko tällöin kyse sellaisesta direktiivissä 83/189/ETY (3) (sellaisena kuin se on muutettuna) tarkoitettusta teknisestä oikeussäännöstä, josta olisi pitänyt ennen sen antamista ilmoittaa Euroopan komissiolle?

- 4) Onko EY 28 ja EY 30 artiklan tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevia määräyksiä, joita Euroopan talous-alueesta tehdyn sopimuksen (ETA-sopimus) 8–16 artiklan nojalla sovelletaan Norjaan, tulkittava päätöksessä 2000/766/EY ja päätöksessä 2001/9/EY olevien ja jo ensimmäisessä kysymyksessä mainittujen säännösten osalta siten, että niiden vastaista on menettely, jossa jäsenvaltio määrää, että edellä ensimmäisessä ja toisessa kysymyksessä kuvatussa tilanteessa sietämisvelvollisuuden periaatteen soveltaminen ei ole ollenkaan mahdollista?

(¹) EYVL L 306, 7.12.2000, s. 32.

(²) EYVL L 2, 5.1.2001, s. 32.

(³) EYVL L 109, 26.4.1983, s. 8.

Euroopan yhteisöjen komission 9.8.2002 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-288/02)

(2002/C 247/09)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 9.8.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat K. Simonsson ja M. Patakia ja prosessiosoite on Luxemburgissa. Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että Kreikan tasavalta ei ole noudattanut palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta meriliikenteeseen jäsenvaltioissa (meriliikenteen kabotaasi) 7 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3577/92 (¹) 1, 3 ja 6 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on

- nimenomaisesti antanut oikeuden kuljettaa matkustajia Kreikan mantereen satamien välillä vain kreikkalaisille matkustaja-aluksille ja saarikabotaasin osalta oikeuden tehdä risteilyjä bruttovetoisuudeltaan yli 650 tonnin matkustaja-aluksilla vain kreikkalaisille matkustaja-aluksille
- vaatinut, että yhteisön alukset, jotka on merkitty toiseen tai kansainväliseen rekisteriin, esittävät lippuvaltion toimivaltaisen viranomaisen antaman todistuksen siitä, että aluksella on oikeus tarjota kabotaasipalveluja
- katsonut Peloponnesosin saareksi
- soveltanut saarikabotaasia harjoittaviin yhteisön säiliö-aluksiin, rahtilaivoihin, matkustajalaivoihin ja -lauttoihin sekä risteilyaluksiin miehistöä koskevia Kreikan sääntöjä ja vaatinut laivanvarustajia tekemään toimivaltaisille viranomaisille aluksen bruttovetoisuuden mittaamista koskevan hakemuksen, jotta Kreikan viranomaiset voivat laskea miehistön kokoonpanon.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Komission mukaan Kreikan nykyinen lainsäädäntö ei ole yhdenmukainen asetuksen N:o 3577/92 kanssa. Se, että direktiiviä sovelletaan sellaisenaan ja että sillä on etusija kansalliseen lainsäädäntöön nähden, ei vapauta jäsenvaltioita niiden velvollisuudesta poistaa yhteisön oikeuden vastaiset kansallisen oikeuden säännökset.

Mitä tulee siihen, että Peloponnesosin satamat on luokiteltu saarella oleviksi satamiksi, komissio korostaa sitä, että Peloponnesosin erottaa muusta Kreikasta keinotekoinen kanava ja että sillä on sekä maantie- että rautatieyhteydet maan muihin osiin. Näin ollen on yleisen käsityksen ja yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön (ks. yhdistetyt asiat C-15/98 ja C-105/99, Italia ja Sardegna Lines v. komissio, Kok. 2000, s. I-8855, 55 kohta) mukaista, että Peloponnesos katsotaan osaksi Kreikan mannerta.

Komissio toteaa lopuksi saarikabotaasista, että vaikka vastaanottavan valtion sääntöjä sovelletaan miehistöön liittyviin kysymyksiin, nämä säännöt eivät missään tapauksessa saa olla EY:n perustamissopimuksen 49 artiklan vastaisia.

(¹) EYVL L 364, 12.12.1992, s. 7.

Royal Court of Jersey, Samedi Division, 5.8.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Jersey Produce Marketing Organisation Ltd vastaan 1) The States of Jersey ja 2) Jersey Potato Export Marketing Board, väliintulijoina: 1) Top Produce Limited ja 2) Fairview Farm Ltd

(Asia C-293/02)

(2002/C 247/10)

Royal Court of Jersey, Samedi Division, on pyytänyt 5.8.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.8.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua asiassa Jersey Produce Marketing Organisation Ltd vastaan 1) The States of Jersey ja 2) Jersey Potato Export Marketing Board, väliintulijoina: 1) Top Produce Limited ja 2) Fairview Farm Ltd, seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko esimerkiksi sen kaltaisen lakiin perustuvan järjestelmän, jolla säädellään perunoiden vientiä Jerseyltä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, katsottava olevan EY 29 artiklan vastainen viennin määrällisiä rajoituksia vaikutukseltaan vastaava toimenpide siksi, että suoraan Jerseyltä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan lähetettävät perunat voidaan kuljettaa toisen jäsenvaltion kautta, mutta ilman, että ne siirretään pois niistä kuljettavasta aluksesta?